

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Cultu Sacrosancti Cordis Dei Ac Domini Nostri Jesu Christi

Galliffet, Joseph de

Romae, M.DCCXXVI.

De Amore Jesu erga homines aliquid attingitur, quantum ad propositum
satis est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45817](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45817)

hibita idoneis obsequiis & operibus postulata reparatio, in qua demum finis intentus positus est. Ego vero quanquam me imparem tantæ rei explicandæ profus sentio, conabor tamen, quum opus susceptum id exigat, aliquid circa illa delibare, quod ad animos permovendos aliquantum aspirante gratia conferre possit.

De amore JESU erga homines aliquid attingitur, quantum ad propositum nostrum satis est.

Christus Jesus immensam Patris in homines charitatem exprimere volens, omnia paucis his verbis divina plane sapientia complexus est. *Sic Deus dilexit mundum, ut filium suum unigenitum daret, ut omnis qui credit in illum non pereat, sed habeat vitam æternam.* Nihil majus, nihil divinius dici potuit. Nos divinam illam sententiam ipsimet Jesu accommodemus: nulla aptior, nulla convenientior, incredibili ipsius amori significando. Sic Jesus dilexit mundum, ut semetipsum daret, ut omnis qui credit in illum non pereat, sed habeat vitam æternam. Quis dilexit? Quos dilexit? Quantum dilexit? Hæc breviter perpendamus. Jesus Filius Dei Altissimi, Patri per omnia æqualis, univerforum Dominus & conditor, nullius egens sibi que se solo sufficientissimus ac beatissimus; hic homines dilexit, homines inquam natura sua vilissimos, Deique dilectione per sese omni ex parte indignissimos: dilexit, quum jam ad communes naturæ miseras innatamque vilitatem, pecca-

peccati etiam fœditatem adjecerant . Jacebant miseri , infinitis obruti malis , quibus emergere nullo conatu , nullo humano consilio possent : Deo invisi , diabolo subjecti , extorres cœlo , æternisque suppliciis addicti , in pejora quotidie ruentes , cupiditatibus effrenatis fervientes , ad omnia scelera projecti , infinitorumque criminum colluvie spurcissime deformati , Dei majestatem violare iramque cœlestem provocare non cessantes : hos homines ita comparatos , tam viles tam fœdos tam turpes tam dignos odio Dei contemptuque , Jesus dilexit ; operi ferre miseris constituit , malisque omnibus quibus premebantur erutos immensis bonis cumulare gestivit . Hoc autem consilium non necessitate ulla cogente , non proprio impellente commodo , non spe ulla , non precibus cujusquam adductus , sed sola animi magnitudine , suoque dumtaxat sustentatus amore suscepit . Jam vero quanto amore dilexit , quam incenso , quam vehementi , id verò non modo non exprimi verbis , sed ne cogitatione quidem comprehendi potest . Tantopere dilexit ut cæco quodam , si ita loqui fas est , & impotenti amore accensus fuisse videatur ; certe quidem nullum in amore modum tenuit , suo nempe honore & commodo , sua dignitate , suisque demum omnibus rationibus posthabitis , fecit hominum causa quod nemo alius homo pro homine , non servus pro domino , non subjectus pro Rege , non filius pro parente fecit unquam , facturuse est . Sic dilexit , ut seipsum daret : daret , inquam , morte afficiendum ac crucifigendum . Deum infensum habebant homines :
hinc

hinc cæterorum malorum origo : Jesus ut Patrem placaret, divinamque vindictam a nocentium cervicibus averteret, se Patri obtulit debitas hominibus pœnas ipse luiturus; acceptaque a Patre conditione, ad opus se accinxit, remque ita executus est, ut orbem universum tanti prodigii admiratione defixerit : sua namque omnia hominum causa devovit, opes, gloriam, dignitatem, otium, vitam ipsam, illorum felicitati posthabuit. Abjectis primum ornamentis omnibus personæ suæ majestati debitis, semetipsum exinanivit servi formam accipiens : in extrema rerum omnium egestate nasci voluit, totamque vitam traduxit in paupertate, vigiliis, laboribus, ærumnis, periculis, persecutionibus, incommodis denique omnibus quibus infirmitas humana obnoxia est : nihil animo spectans aliud, quam ut hominum saluti consuleret. Ad hunc unum scopum cuncta vitæ divinissimæ momenta contulit : ut ne voculam quidem emiserit, non gressum ullum fecerit, non lacrymam fuderit, suspiriumve traxerit, nisi hominum gratia & amore. Verum parum fuit vitam omnem saluti hominum sic impendisse; majus quidpiam immensus poscebat amor : infinitæ caritati aliter satisfieri non poterat, quam significatione quadam infinita : majorem autem charitatem nemo habet, quam ut animam suam ponat quis pro amicis suis. Huc amor Jesu pervenit : animam suam pro hominibus posuit; mortem pro illis optulit : at quam mortem ? Recole o anima christiana genus mortis ; recole vincula, alapas, sputa, flagel-

O

gel-

gella, spinas, clavos, crucem denique cui Jesus affixus est, & obstupescere, Dominum majestatis huc hominum amore fuisse compulsum. O amorem immensum! O vim dilectionis incredibilem! O charitatem solo Jesu dignam! Huic porro charitati bona omnia quibus nunc fruimur, aut quæ speramus in futurum, accepta referre debemus. Si vivimus, si conservamur incolumes, si dæmonum insidias vitamus, si tentationes vincimus, si æternis ignibus non cremamur, si a Deo diligimur, si filii ejus & hæredes nominamur & sumus: denique si felicitatem æternam speramus, hæc omnia Jesu charitati adscripta debemus.

Quid tanto amori rependere homines debuere.

Age jam, ut ad rem nostram propius accedamus, quid amantissimo Redemptori ad homines iterum venienti & inter ipsos in Eucharistia commoranti, sperare ab ipsis licuit obsequii, humanitatis, benevolentia, amoris, gratiarum? Quo pacto a fidelibus, post tot amoris monimenta, post tot ac tanta collata beneficia accipi tractarique debuit, qua pietate, quo studio, quo grati animi sensu, quo amoris ardore? Hæc vero quum animo facilius concipi possint, quam verbis exprimi; liceat sermonis imbecillitatem certis parabolis adjuvare. Finge tantisper animo, subjectos rebelles, post impiam a rege legitimo eodemque beneficentissimo defectionem, ab immani tyranno armis appetitos ac
 cru-